

„Ha igaz voltotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juthattok be a mennyek országba.”

Ha igaz voltotok nem múlja felül Cedric Prakashét és Teréz anyáét, nem juthattok be a mennyek országába. Nem, ezzel nem Prakash-t vagy Teréz anyát akarom kisebbiteni (még véletlenül sem találok egyezőséget a farizeusokkal vagy írástudókkal), hanem csak kicsit jobban szeretném megérteni Jézust. Abban a korban az írástudók és a farizeusok tekintélye hasonló lehetett ahhoz, mint manapság Prakash és/vagy Teréz anyáé tekintélye a Bokorban.

És most ezt szeretném érzékeltetni, hogy Jézus nem akármilyen célokat tűzött ki. „Legyetek tökéletesek, mint ...”, „Aki el nem hagyja ...”, „Ha megbotránkoztat, vágd le ...”, „Menj, de többé ne ...”. Nem gondolom, hogy Jézus itt arra gondolt, hogy az írástudók képmutatók, fölfuvalkodottak – mi, azaz én legyek ennél jobb. Azt gondolom, hogy inkább arra: az írástudók, a farizeusok betartják a Törvényt – mi, azaz én legyek ennél igazabb, tegyek még ennél is többet.

Hajlamos vagyok arra, hogy „kis célokat” tűzzek ki magam elé. Legyek ma egy kicsit jobb, mint tegnap, tegyek csak egy lépéssel többet. Sőt, még arra is hajlamos vagyok, hogy azt gondoljam, ma egész jó voltam, ha holnap is csak ennyit megteszek, az már jó. Lehet, hogy ennek is van helye az életemben. A „csak egy kicsivel jobb”-nak, a „legalább annyinak”, mint tegnap. De itt dübörögnek a fülemben azok a mondatok, amik arra hívnak, hogy új ember legyek, hogy megváltoztassam a gondolkodásomat és az életemet. „Legyetek tökéletesek, mint ...”, „Aki el nem hagyja ...”, „Ha megbotránkoztat, vágd le ...”, „Menj, de többé ne ...”

Ha hallgatlak, Jézus, és ha meghallak Téged, ha az ige megérint, akkor valami olyan történik velem, bennem, ami egészen átforgalmazza az életemet.

Botlik Benedek, Budapest